

Mohayné Farkas Ibolya:

Házasközösségi segédanyag

**(A Kaposvári Szent Imre Plébánia
házasközösségeiben tapasztaltak alapján)**

Készült Fábry Kornél atya felkérésére

2011. április 12.

Tartalom

1. Házasközösségekről általában	3
1.1 Mi az hogy házasközösség.....	3
1.2 Szempontok.....	3
1.3 Az egység.....	3
1.4 A pap szerepe.....	4
2. Házasközösségek alakítása	5
2.1 Lehetőségek.....	5
2.2 Létszám.....	5
2.3 A házaspárok koráról.....	5
2.4 Az első találkozó.....	6
3. Házasközösségek működése	7
3.1 A közösség találkozók.....	7
3.2 Klasszikus (komoly) közösségi találkozók.....	7
3.21 A találkozások rendszeressége.....	7
3.22 Helyszín.....	7
3.23 Vezetés.....	7
3.24 A találkozók felépítése	8
3.3 A közösségek és az egyházközség kapcsolata, szolgálatok.....	9
3.4 Kötetlen találkozók.....	9
3.5 Nyaralás.....	10
4. A beszélgetések témái	11
4.1 A házasközösség induló/kezdeti szakaszában	11
4.21 A már kialakult, egymást jól ismerő házasközösség esetén	11
4.22 Tematikus év.....	12
4.23. Keresztény házassággal kapcsolatos könyv feldolgozása.....	12
5. Egyéb közösség / kapcsolat - építő lehetőségek	12
5.1 „Mi van veled?” / Hogy érzed magad? – kör.....	12
5.2 „Beszéljessünk – Házi feladat”.....	12
5.3 „Ima érted – Házi feladat”.....	12
5.4 Karizmáink.....	13
5.5 Gyásjelentés	13
6. Különleges találkozók	13
6.1 Kiengesztelődési alkalom	13
6.2 Ajándékozós alkalom.....	14
7. Lelkigyakorlat	14
8. Konkrét témafeldolgozások	14
8.1 A Hegyi beszéd feldolgozása.....	14
8.2 Egyéb Szentírásrészlet	18
8.3 Egyéb témák.....	20

1. Házasközösségekről általában

1.1 Mi az hogy házasközösség?

- Házaspárokból / családokból álló baráti társaság, aminek a középpontja Jézus
- Egy olyan lelki értelemben vett „hely”, ahol a család minden tagja elmondhatja: „jó nekünk itt lennünk”; jó együtt lenni a barátainkkal, hiszen örömeinket megsokszorozza, fájdalmainkban pedig megvigasztal a köztünk jelenlévő Isten.
- „mini-egyház”, ahol az Úr jelenlétében szerethetünk, és szeretnek bennünket, segíthetünk és segítséget kapunk, számon tartanak bennünket és számon tartjuk egymást, ahol őszinték lehetünk anélkül, hogy visszaélnének vele, ahol számíthatunk másokra és ők is számíthatnak ránk, ahol együtt fordulhatunk Istenhez. Azaz a családon kívüli tágasabb „formáció”, ahol VAGYUNK VALAKIK, és amelyet megáld a jelenlétével Jézus. (hiszen: „...ahol ketten vagy hárman összegyűlnek az én nevemben, ott leszek közöttük”.)

1.2 Szempontok:

Jó, ha egy házasközösségbe olyan párok tartoznak, akik:

- nagyjából azonos életkorúak
- nagyjából azonos a házasságuk kora,
- nagyjából azonos korú gyermekeik vannak

Ezek az azonosságok:

- azonos problémákat, (házasság elején az összezsizsolódás, később a gyereknevelés..)
- azonos érdeklődést,
- azonos időtöltési lehetőséget (mikor lehet közösségi találkozó, milyen plusz programokat tudnak bevállalni, és azt gyerekekkel, vagy gyerekek nélkül....)

jelentenek, így könnyebben kovácsolódnak közösséggé.

1.3 Fontos a házaspár és a család egységét szem előtt tartani!

A házas-közösség nem egyének közössége, hanem házaspároké, családoké! Mindenki találja meg a helyét, szerepét a találkozókön, és érezze jól magát. Manapság nagyon kevés olyan program-lehetőség van, amelyen a család minden tagja egyaránt jól érzi magát. Így aztán az anyukák unatkoznak a játszótéren, a gyerekek unatkoznak bevásárlás közben, az apukák unják a gyerekzsúrokat, és a gyerekek – egy bizonyos kor alatt – unottan bámulják a villódzó monitort, miközben apa a világhálón „szörfözik”. A házasközösség egy olyan programlehetőség, ahol mindenki jól érezheti magát, sőt erre tudatosan törekedni kell, hogy ezzel is a családok egységét építsük. (Ha csak a család egyik részének pl: csak a feleségeknek alkalmas, és jó a közösség, akkor máris az egység ellen dolgozunk!)

Volt olyan tapasztalatunk, hogy a közösség kezdeti szakaszában túlnyomórészt a feleségek jártak a közösségbe. Szerveztünk néhány kötetlen találkozót, amelyre az egész családot meghívtuk. A közösségbe nem járó férjek összeismerkedhettek egymással, és a közösségbe már járó férjekkel. Ez után nyitottabban fordultak a közösség felé, és kis idő múlva ők is bekapcsolódtak. Természetesen fontos, hogy a feleségek jókedvvel, szeretettel hívják férjüket a közösségbe, és ott olyan témákról legyen szó, ami minden jelenlévő számára érdekes.

A gyerekeket szintén fontos beilleszteni a közösségbe, legalábbis amikor már nyitottak a szülőkön kívül mások fele is (3 éves kor után), hiszen így lehet hosszútávon számukra is vonzóvá tenni a közösségi életet. Ha a gyermek azt éli meg, hogy valamelyik este vagy hétféle délutánon, ahelyett hogy apa/anya vele játszana, elmegy házasközösségbe, akkor ez a dolog nem túl izgalmas, érdekes, vonzó számára, inkább valamiféle olyan dolog lesz, mint ami eltávolítja a szüleit tőle. Ha a gyermekeknek is helyük van a közösségben, akkor ők is várják, élvezik azt, életük szerves része lesz, és később (kamaszkorban) nagy eséllyel saját közösséget fognak létrehozni, a szülőktől való egészséges leválás, önállósodás jegyében.

1.4 A pap szerepe a házasközösség életében

A közösség indításánál fontos a jelenléte, hiszen személyében az Egyházhoz, Krisztushoz kapcsolódik a közösség, és nem valamiféle klub vagy egyesület lesz, amit valakik megalapítottak, aztán valahogyan „életbe tartják”. (bár a mi házasközösségünk alakulási időszakában nem volt jelen pap) Amiatt is jó, ha legalább az első alkalommal jelen van, mert megismeri ő is a jelentkezőket, és lehetőségük van a házaspároknak is a pappal való személyes megismerkedésre.

A továbbiakban is részt vehet a közösség életében, de célszerű minél előbb találni a házaspárok között egy alkalmas párt, aki átveheti a vezetést. Ha tartósan pap vezet egy házasközösséget, akkor fennáll az a veszély, hogy inkább „felnőtt hittanórává” válik, és nem közösséggé. Ez a pap személyiségétől, habitusától független, sokkal inkább abból fakad, hogy a házásokban önkéntelenül, kimondatlanul ilyen gondolatok fogalmazódnak meg:

- a pap úgyis okosabb, jobban tudja „ezeket” a dolgokat, hallgassuk őt
- majd ő felkészül, hozza a témát, ő úgyis ilyenekkel foglalkozik, egy csomó jó könyve van...
- végül is őt ezért „fizetjük”, dobja be magát, mi majd részt veszünk és meghallgatjuk...

Ha a házaspárok nincsenek „helyzetbe hozva” a közösség alakításakor, akkor nagy eséllyel „ráhagyják” a papra, és később sem veszik ki aktívan a részüket. „Amibe az ember nagy energiákat fektet, azt meg is becsüli” elven érdemes rájuk bízni, és háttérből támogatni, segítséget nyújtani, bátorítani, de hagyni őket, csinálják!

Ha a pap részt vesz tartósan, folyamatosan a közösségi találkozókban, akkor szerencsés, ha tagként, és nem vezetőként van jelen. Igyekezzen megfelelő vezetőt választani, akiben megbízik, és akit támogat. (esetleg négy/hatszempontos beszélgetésekben segíti őt/őket a vezetésben) Próbáljon meg „háttérben” maradni, „mezei” közösségi tagként jelen lenni. A vitákban, kérdésselvetésekben elsősorban saját véleményét fogalmazza meg, és csak aztán az egyház álláspontját, (hangsúlyozva, hogy ez a hivatalos egyházi álláspont). Fontos, hogy a pap legyen nyitott az egyház tanításával kapcsolatos személyes, praktikus nehézségek befogadására, megértésére, és ne ítélkezzen.

Természetesen a pap jelenléte nem feltétlenül szükséges az induláshoz. Több olyan házasközösség is működik, (a Szent Imrész házasközösségek többsége ilyen), amelyet nem a plébános hozott létre. Az egyházhoz való tartozás miatt azonban jó, hogy a plébános, ha nem is a jelenlétével, de háttérből támogatja a házasközösséget, és teret ad számukra az egyházközösség egyéb programjaiba való bekapcsolódásra, ill. nyitott a házasközösségek kérései felé.

2. Házasközösségek alakítása

2.1 Lehetőségek

1. Ha van csoportos jegyes-oktatás, akkor annak a záró-találkozásán meg lehet hívni a résztvevő párokat a folytatásra, azaz egy házasközösséget lehet létrehozni.

2. Ha van keresztelési felkészítés, akkor ezt is fel lehet használni, hogy meghívjuk az ifjú szülőket egy házasközösségbe. Mivel havonta csak néhány keresztelő van, célszerű összegyűjteni pl. az egy év alatt megkereszteltek szüleit, és így meghívni őket egy találkozásra.

3. Ha van hitoktatás, akkor az arra beiratkozó elsősök szüleinek lehet tartani egy „szülőértekezletet”, amelyet fel lehet használni arra is, hogy meghívjuk őket további beszélgetésekre. Az idősebb gyerekek szüleinek kialakult a baráti köre, szokásai, így nem sok esély van, hogy „befér” az életükbe még a házasközösség is.

4. Meg lehet hirdetni a templomban, hogy házasközösséget szeretnénk létrehozni, és érdemes szórólappal is megerősíteni a szóbeli meghívást. A szórólapra le lehet írni, mire is hívjuk meg őket, mi is az, hogy házasközösség.

Ennél a formációnál nagyon fontos, hogy a plébános és néhány elkötelezett házaspár személyesen is hívja meg a rendszeresen templomba járó házaspárokat, esetleg a szórólap átadásának „ürügyén”.

Általában a hívő emberek sem tudják, mi az, hogy házasközösség, így talán egyszerűbb, ha a meghívás úgy hangzik el: Van-e kedvetek összeismerkedni hasonlóan gondolkodó keresztény házasságokkal, rendszeresen találkozni, és beszélgetni velük házassággal kapcsolatos témákról, esetleg imádkozni...?

Bármilyen meghívás történik, egy konkrét időpontra hívjuk meg a házaspárokat.

A tapasztalatok alapján, maximum a meghívottak fele, de inkább harmada fogadja el a meghívást, és ezeknek a fele mond véglegesen is „Igent” a házasközösséghez tartozásra.

2.2 Létszám

A házasközösség ideális létszáma 4-6 pár. Jézus 12 tanítványt hívott meg, és azóta is ez tűnik az ideális kicsi csoport-létszámnak. A 4 párnál kevesebb (3 pár) inkább egy szűk baráti társaság, ahol ha esetleg egy pár hiányzik, akkor már csak baráti csevegéssé válik a találkozó, fellazulnak, furcsává válnak a szabályok. Ha 6 párnál többen vannak, akkor a megosztás intimitása sérül, az introvertált tagok nehezen szólalnak meg, nagyobb a valószínűsége, hogy általánosságok hangzanak el személyes megtapasztalások helyett.

2.3 A házaspárok koráról

Az eddigi tapasztalatok alapján a legnyitottabbak a házasközösséghez való csatlakozásra:

- a fiatal házasságok, akik már letelepedtek, de még nincs gyermekük, így „szabadabban” mozognak, létesítenek kapcsolatokat.

- a kisgyermekesek, főként ha az édesanya otthon van a babával, és hasonló helyzetben lévő, hasonlóan gondolkodó anyukák társaságára vágyik. Rendszerint a férjek is szívesen csatlakoznak a „csapathoz”.

- A 8-10-15 éve házasoknak már kialakult az életük, szabadidős programjaik, baráti körük, így kevésbé bevonhatóak.
- A gyerekek „kirepülése” megint egy új helyzet a család életében. Ilyen szituációban lévő házaspárokat érdemes meghívni, bár ez már másfajta közösség, a „gyerekek” már egyáltalán nem bekapcsolhatóak a közösség életébe.

2.4 Az első találkozó

Készüljünk imával a meghívásra, a házasközösség létrehozására. Legyen két-három testvér, aki imádkozik a meghívottakért, a tanúságtevőkért, és azért, hogy megszülessen a vágy a meghívottak szívében a közösséghez tartozásra.

Az első találkozó valójában „kedv-csináló” a közösséghez!

- Mindenki mutatkozzon be, néhány alapadatot mondjon magáról. (név, foglalkozás, házasságuk kora, gyerekek száma, kora)
- Jó, ha van néhány házaspár, akik házasközösségi tagok, és tapasztalatból tudnak beszélni arról, hogy milyen jó dolog a közösség!
- Törekedjünk arra, hogy oldott legyen a hangulat. Ez sem a pap, sem a tanúságtevő házaspár/ok számára nem egy előadás-tartási alkalom, hanem egy jó hangulatú, nyitott beszélgetés legyen.
- Mondjuk el, mire hívjuk meg őket. Mi hogyan képzeltük el a házasközösséget. Itt még csak irányvonalak hangozzanak el, ne konkrétumok!
Pl: Ezeken a találkozókon egy kicsit imádkoznánk, aztán olyan dolgokról beszélgetnénk, ami mindenkit érdekel, pl: konfliktuskezelés, gyereknevelés, ...
Olyan dolgokat soroljunk fel, ami vonzó, érdekes.
- Ezután kérdezzük meg a meghívottakat is, ők mit szeretnének, hogyan képzelték el a közösséghez tartozást, melyek az ő szempontjaik?
Miért jöttek el erre az első találkozóra? Mire vágnak, mit keresnek?
- Ez nem egy imaalkalom. A végén a pap adjon áldást, de egyébként ne „ijesszük el” őket hosszas imával, szabad-imával. Sokan ebben gyakorlatlanok, és úgy fogják érezni, ők nem „alkalmasak”, nem tartozhatnak ide. (Később majd be lehet vezetni őket az imába, rá lehet mutatni annak szépségére, szerepére, fontosságára)
- A végén kérdezzük meg, kinek van kedve részt venni ebben a „nagy kalandban”?
Beszéljünk meg egy konkrét időpontot, helyszínt a következő találkozóra.
Bátorítsuk őket, ha van olyan házaspár a baráti/ismeretségi körükben, aki szívesen csatlakozna, akkor hívják meg őket is a következő alkalomra.
- Egy kis agapéval (pogácsa, tea..) lehet lezárni az alkalmat, (vagy lehet ezzel kezdeni) amikor személyes beszélgetésekre, ismerkedésre is sor kerülhet.

Az első néhány találkozáson jó, ha van egy „kísérő házaspár”, aki lelkes, intelligens és barátságos, akinek van tapasztalata a házasközösségi létről, a vezetésről, és aki el tud indítani egy közösséget. Az elején tisztázni kell, hogy ez a pár lesz a vezető, vagy csak 3-5 alkalommal van jelen. Természetesen a pap is elindíthatja a házasközösséget.

Az első találkozókon a legfontosabb, hogy a házaspárok megismerjék egymást. Ekkor még ne mély lelki témákról beszélgessünk, hanem inkább a konkrét, ismerkedéssel kapcsolatos témák kerüljenek terítékre. Törekedjünk a személyességre és az őszinteségre. Mindig imával kezdjük a találkozót. Ez lehet rövid, kötött ima, de ne hagyjuk el. A találkozót záró agapé szintén segíti a személyes kapcsolatok kialakulását.

3. Házasközösségek működése

3.1 A közösség találkozók

A házasközösségekben érdemes tudatosan törekedni arra, hogy személyes szeretetkapcsolatok is kialakuljanak a személyek (a házaspárok, és a gyerekek) között. Emiatt rendszerint a „komoly” azaz klasszikus értelemben vett közösségi találkozók mellett kötetlen találkozók is érdemes szervezni, amelyen az egész család együtt vehet részt. Ezzel nem csak a házasközösséget építjük, hanem a családok egységét is erősítjük.

3.2 Klasszikus (komoly) közösségi találkozók

A klasszikus értelemben vett közösségi találkozókon csak a felnőttek vesznek részt. Ha vannak gyermekek, és megfelelő korúak (3 és 14 év közöttiek), akkor érdemes nekik a felnőttektől külön, de közel hozzájuk (bármilyen baj történhet, jó ha közel van az anya, apa) vigyázó felügyelete mellett ún. „gyerekvigyázást” szervezni.

3.21 A találkozások rendszeressége

- Két órás találkozók - hetente, kéthetente ,
- Három-négy órás találkozó: három hetente, havonként szombat, vasárnap délután

3.22 Helyszín

- Családoknál (váltva, mindig más családnál – megfelelő nagyságú lakás szükséges!)
- Községi helyiségekben, plébánián

3.23 Vezetés

Mindenképpen jó, ha van vezetője a közösségnek, bár rendszerint a vezető-választás az egyik legnehezebb feladat. A tagok azt mondják: „én nem vagyok „méltó” egy ilyen nagy feladatra” - de lehetséges, hogy egyszerűen senki nem akarja felvállalni a vezetés feladatát, felelősségét. Áthidaló megoldás, ha meghatározott időre (pl egy évre) választanak vezetőt.

A vezetés szolgálat:

- figyelem a többiekre, a gondolataikra, az örömeikre,
- számontartás és számonkérés: (pl: ha valaki nem volt vasárnap misén, vagy közösségi találkozón, akkor rákérdezni: nincs baj?)
- gondoskodás: ha valahol baj van, akkor értesíteni erről a többieket, esetleg megszervezni a segítséget, az imát
- aktivitás, buzdítás: a Szentlélek segítségével bátorítani, lelkesíteni a többieket
- kézben-tartás, koordinálás: megszervezni a közösségi programokat, vagy megbízni valakit a szervezéssel, rákérdezni,
- tartani a kapcsolatot a plébánossal
- és végül, de nem utolsó sorban folyamatosan imádkozni azért, hogy jól tudjon vezetni, figyelni, keresni Isten közösséggel kapcsolatos indításait, útmutatását, akaratát... Úgy is fogalmazhatjuk, hogy folyamatosan Istenre bízni a közösséget.

A vezetés nem utasíttatás, önkényeskedés, saját érdekek, elképzelések ráerőltetése a többiekre. A vezetőnek nem kell a legkiválóbbnak, legokosabbnak, legképzettebbnek lenni: elég, ha van benne annyi alázat, hogy felvállalja a vezetséget, azaz a közösség szolgálatát.

A legfőbb példánk Jézus. Ahogyan ő vezette az apostolok kis közösségét, az a minta minden keresztyén vezető számára.

3.24 A találkozók felépítése

1. Ima

Nagyon fontos, ne hagyjuk el, de meg kell találni azt a formát, ami a közösség tagjainak megfelelő. Ez rendszerint az évek során változik.

Imában járatlan, kezdő házaspárok esetén csak kötött ima legyen és ne túl hosszú.

Pl: Miatyánk, Üdvözlégy, Dicsőség, és a közösségvezető mondhat egy rövid szabad imát.

Amire érdemes törekedni, és fokozatosan kialakítani: mindenki szabadon imádkozik, van kötött ima, és Szentírásolvasás is. („Biblia-nyitás” vagy a témához kapcsolódó előre kiválasztott szakasz). Ha valaki tud gitározni, vagy magabiztosan és jól énekel, akkor nagyon jó közösen „énekelve” imádkozni.

Az imára érdemes 20-40 percet szánni.

2. Beszélgetés

Legyen egy felelős, aki felkészül.

Lehetőleg ne tartson 40 perces kiselőadást, inkább egy rövid (max. 10 perc) témafelvezetést, bemutatást. És kérdezzen! Fogalmazzon meg minél több kérdést, amelyre válaszolva beszélgetés alakulhat ki.

Törekedjünk arra, hogy mindenki megszólaljon!

Ne engedjük, hogy valaki többször, hosszan válaszoljon, míg a többiek nem jutnak szóhoz. Ha a pap tagja a közösségnek, neki különösen fontos erre figyelni! Ő rendszerint többet tud a témákról, könnyen és jól beszél, így nagy a kísértés arra, hogy minden második hozzászólás után kiegészítsen, hozzátegyen, pontosítson.... Sajnos ilyenkor nagy eséllyel egyre kevesebben és egyre kevesebbet fognak beszélni, megszólalni. Szelíden bátorítsuk azt, aki nehezebben fogalmazza meg a véleményét. Figyeljünk a többiekre.

Tiszteljük egymás véleményét!

Ha a beszélgetésvezető nagyon furcsa, a hitünkkel nem összeegyeztethető véleményt hall, akkor kérdezzen rá a többiekre: Szerintetek is így van ez? Nektek is ez a véleményetek? Ti mit szóltok ehhez? Lehet vitatkozni, de ne bántsuk meg a másikat, ne személyeskedjünk! Vitás kérdésekben forduljunk az Egyház tanításához.

Törekedjünk az őszinteségre, a személyességre!

Ha csak általánosságok, morális igazságok hangzanak el, akkor vajmi kevés esély van arra, hogy a házaspárok, a közösség tagjai beépítik azt a saját életükbe, gondolataikba. Míg ha kiderül, hogy a másik házaspár valamiről másként gondolkodik, másként éli meg – hát az elgondolkodtató: Lehet másként is? Nem csak úgy, ahogyan eddig megéltük, „ahogyan mindenki csinálja” a tv, a szomszéd, a munkatársak. Igyekezzünk személyes véleményformálásra készíteni azokat, (főként teológiai kérdésekben járatos férfiakra jellemző), akik hajlamosak az egyház álláspontját ismertetni a saját tapasztalataik, saját véleményük helyett.

Tudjunk titkot tartani!

Ami a közösségi találkozókra, a beszélgetésekben elhangzik, az titok, csak a közösség jelenlévő tagjaira tartozik! Ne beszéljünk róla más embereknek, közösségen kívüli barátoknak, stb.

3. Agapé-vendéglátás- kötetlen találkozás

A közösségi találkozókon belül a személyes találkozások, kötetlen beszélgetések ideje. Nem a vendéglátás nagyszerűsége, a gazdagon terített asztal a fontos, hanem inkább a megvendéglés, az osztozás gesztusa. Inkább az egyszerűsége, szerénységre törekedjünk ezen a területen is, elkerülve a „versengést”.

4. gyerekek

Ha a gyerekek megfelelő (3 és 14 év között) korúak, érdemes számukra a találkozás helyszínén, vagy közel hozzá gyerekvigyázást szervezni. Ráérő nagymamák, vagy szervezett gyerekvigyázók (ez egy szép szolgálati lehetőség a templomba járók számára) vannak a gyerekekkel, és talán még programot is tudnak szervezni számukra. Így a gyermekek „belenőnek” a közösségi létbe. A tapasztalatok szerint nagyon élvezik az együtt töltött időt, barátságok alakulnak ki közöttük. És az elkövetkező évek stabil hittanosi, ministránsai válnak belőlük, akikre mindig lehet számítani, és akik vonzzák magukkal az osztálytársakat is a templomba.

3.3 A házasközösség és az egyházközség kapcsolata - szolgálatok

A házasközösségek képviselik azt a korosztályt, amely leginkább hiányozik a templomból, az egyházból. Tagjaik már letelepedtek, (szemben az egyetemistákkal, akik sokféle feladatot lelkesen elvégeznek, csak sajnos néhány év múlva elköltöznek a plébánia körzetéből), bizonyos mértékig terhelhetőek (fontos, hogy az egyházi önkéntes szolgálat ne menjen a családi élet, a gyerekek kárára) és több feladatban is a plébános segítőivé válhatnak. (képviselőtestület, gyakorlati tennivalók). A házasközösség gyermekei hosszú távon biztos hittanosi, ifjúsági segítők.

A házasközösség számára közösségépítő, ha valamiféle közös szolgálatot vállalnak a plébánia életében. A Szent Imre Plébánián több szolgálatban is részt vesznek:

- családos misén könyörgés
(váltva, a közösség tagjai írják és olvassák fel saját könyörgéseiket)
- jegyesoktatásban csoportvezetés és tanuságtétel
- kereszteleési felkészítőt az egyik házasközösség vállalta és végzi
(elmennek a keresztelest kérő szülőkhöz egy beszélgetésre, és aztán a keresztelest előtt is fogadják a családot a templomban)
- az egy éve házasságot kötötteket és keresztelezteket meghívják egy családos misére, ahol áldást és emléklapot kapnak.
- házasközösségek gyerekeiből szerveződött egy gitáros apuka vezetésével a gyerekkórus, akik a családos miséken, havonta kétszer zenélnek, énekelnek

3.4 Kötetlen találkozók:

Bármilyen közös esemény, ahol mindenki jól érzi magát. Pl: kirándulás, kerti parti, mikulás-délután, szalonasütés, egymás vendégül látása, közös nyaralás, korcsolyázás, házszentelő, „kerek” házassági évfordulók vagy születésnapok megünneplése.....

Ezeknél a találkozóknál egyetlen dologra kell figyelni: az anyagi különbségekre! Ne tervezzünk olyan programot, amely a kevésbé tehető családnak, családoknak túl nagy terhet jelent. Mindig az legyen a mérce, hogy a kisebb anyagi lehetőségekkel rendelkező család mit

engedhet meg magának. (Lehetséges persze valamiféle támogatás, anyagi segítségnyújtás, de ha ez többször előfordul, akkor az kiszámíthatatlan folyamatokat indíthat el a közösségi tagok gondolataiban, a kapcsolatokban.) Az „egyszerűbb” programok lehetőséget adnak a lemondásra, a szegényebb életstílus megtapasztalására a tehetősebbeknek is, amely alapvetően megegyezik Jézus tanításával. Ezen kívül nagyon sok kreatív ötlet születhet, és nem a pénz adja meg az értékét egy ajándéknak, nyaralásnak, köszöntésnek, hanem a személyesség.

A kötetlen találkozót lehet spontán is szervezni, nem szükséges kötött rendszert kialakítani. Célszerű a közösség indulásakor több kötetlen együttlétet szervezni, amely elősegíti a megismerkedést. Vagy a „komoly” közösségi találkozót vendéglátással kezdeni, zárni.

3.5 Nyaralás

A közösségi, gyerekekkel együtt töltött nyaralás nagyszerű program. Kis utánjárással felkutathatók üresen álló plébániák, vagy egyéb olcsó szálláslehetőségek. (Ha a családok anyagi lehetőségei megengedik, akkor tengerpart is ideális célpont).

„Lakva ismeri meg egymást az ember” – mondja a közmondás. Hát még ha nem csak a másikkal kell együtt laknom, hanem az én gyerekemnek a másik gyerekével! Izgalmas szituációk, nagy „próbák” sorozata egy közös nyaralás. Fel kell készülni néhány veszekedésre is. És sok-sok öröme!!!!

Nekünk a legjobban bevált napirend

(egy Balaton-parthoz közeli, üresen álló kölcsön-plébániai nyaralás esetén):

8.30 Ébresztő , mosakodás

9.00 Reggeli

10.00 közös (gyerekek + felnőttek) énekes ima, szabad imával és a napi Szentírás olvasásával
ima végén „örangyalt” húzunk (gyerekek és felnőttek is)

(valakit, akire egész nap láthatatlanul figyelünk, jót teszünk vele)

és ekkor találjuk ki, nagy nevetések közben, hogy ki volt a mi örangyalunk

11.00 felnőttek a napi evangéliumról beszélgetnek

(ez csak akkor lehetséges, ha elég nagyok a gyerekek, és nem igényelnek állandó felügyeletet)

12.00 ebéd

(rendelni szoktunk kész ebédet)

pihenés, játék, kávézás...

15.00 strand, közös játék (foci, röpi, kosárlabda...)

19.00-20.00 vacsora

aztán játék, szalonnasütés, tábortűz, beszélgetés....

A napi feladatok végzésére állandó csoportokat alakítunk ki, (felnőttek vezetik, de a gyerekek is be vannak osztva egy-egy csoportba)

4 csoport a 4 elvégzendő feladatra: terítés, mosogatás, takarítás, imavezetés

A feladatokat váltjuk: pl: minden nap másik csoport mosogat, ...

4. A beszélgetések témái

4.1 A házasközösség induló/kezdeti szakaszában

Érdeemes olyan témákat elővenni, feldolgozni, amelyek a megismerkedést is elősegítik:

Családi örökségeink, szülőkkel való kapcsolat
Anyagiak
Régi barátokkal való kapcsolat
Munka-munkamegosztás
Kommunikáció,
Konfliktusok,
Önismeret
Szexualitás
Gyermeknevelés
Személyiségtípusok
Ima és hitélet
Pihenés
Férfiszerep-női szerep,
Családi ünnepek
Hitre nevelés a családban

Nagyon fontos, hogy ne elméleti beszélgetéseket folytassunk, hanem törekedjünk a személyességre, illetve arról beszéljünk, hogyan lehet hitünk igazságait, a Biblia tanítását életre váltani, a hétköznapijainkban alkalmazni. (Pl: ne a születésszabályozás egyház által megengedett módjáról beszéljünk, elméleteket és kiskapukat felsorolva, hanem arról próbáljunk meg beszélni, hogy ez hogyan működik a gyakorlatban, a mi életünkben. Kinek milyen tapasztalatai vannak? Komolyan vesszük-e, ismerjük-e az egyház iránymutatását?.....)

4.21 A már kialakult, egymást jól ismerő házasközösség esetén

Érdeemes a hitbeli elmélyülés, és az elköteleződés irányában mélyíteni a felvetett témákat, végig szem előtt tartva azt a szempontot, hogy a házasközösség célja hitünk tanításának gyakorlattá, életté váltása „itt és most”, azaz a XXI. század elején, Magyarországon.

Az egyházi év ünnepei: ki hogyan ünnepel?
Időskor – értékek és terhek- szüleink gondozása
Családunk keresztjei
Tisztelet a családban
Házasságunk kezdetén és most: változás = növekedés?
Közösség
Önátadás – gőg
Kiengesztelődés - megbocsátás,
Kegyelem
Áldozat – áldozathozatal,
Szolgálat,
Örökélet: Mennyország - Pokol
Atya- Fiú- Szentlélek,
Halál

Gyermekeink nevelése (szexuális nevelése)
Csodák – Jézus csodái
Negatív érzéseink: a harag
Bármilyen Szentírási szakasz (főként Újszövetség)

4.22 Tematikus év.

Lehet adni egy évnél egy tematikát. Pl: minden alkalommal egy Szentség a téma, vagy a Miatyánk egy mondata, vagy a Hegyi Beszéd egy szakasza...

Hit – remény – szeretet
Szeretethimnusz (egyenként a szeretet „tulajdonságai”)
Szentek (pl. kis Szent Teréz)
Szentségek
Tízparancsolat
Miatyánk – egy közösségi alkalom egy mondat megbeszélése
Boldogmondások
Hegyi beszéd
Jézus példabeszédei
Hiszekegy (Böjte Csaba: Ablak a végtelenbe)

4.23. Keresztény házassággal kapcsolatos könyv feldolgozása.

Pl: Gary Chapman: Szeretet nyelvek

5. Egyéb közösség / kapcsolat - építő lehetőségek

5.1 „Mi van veled?” / Hogy érzed magad? – kör

Ez a közösségi találkozó legelején, vagy legvégén kapjon helyet – ha van agapé, akkor aközben is lehet.

Mindenki röviden (néhány percben) mondja el, mi van vele, mi történt az előző találkozó óta eltelt időszakban. Ha esetleg valakivel nagy probléma van, akkor természetesen érdemes rá több időt szánni, meghallgatni, ha szükséges, segítséget nyújtani, tanácsot adni neki.

Figyeljünk ilyen esetben, hogy: ne leckéztessük a másikat, ne okoskodjunk, ne szörnyülködünk, és semmiképpen ne mondjuk: „*mi már régóta láttuk, hogy ennek ez lesz a vége...*”

5.2 „Beszélgessünk – Házi feladat”

Felírjuk a közösségi tagok nevét egy-egy papírra, és mindenki húz egy nevet. Az a „házi feladat”, hogy a kihúzott taggal találkozzon, és beszélgessen a következő alkalomig.

5.3 „Ima érted – Házi feladat”

Ugyanaz mint az előző, de nem csak nevet írunk a papírra, hanem valamilyen kérést is. Aki húz, annak az a feladata, hogy a következő alkalomig azért az emberért, azért a szándékért imádkozzon.

5.4 Karizmáink

Sorba mindenki beül a kör közepére, és többiek sorba elmondják neki, hogy milyen karizmákat, jó tulajdonságokat látnak benne.

Név nélküli változat: mindenkinek kiosztunk egy A/4-es papírt, aminek a tetejére felírja a tőle jobbra ülő jó nevét, aztán behajtva ráírja, hogy ő mit szeret abban az emberben. Behajtja, és a balra ülőnek továbbadja. Így megy körbe a kör, mindaddig, amíg a saját nevével ellátott papírt mindenki magkapja.

5.5 Gyászjelentés

Otthon, készülve a közösségre, mindenki fogalmazza meg saját gyászjelentését! A közösségben ezt felolvassuk. Vannak, akik tréfának veszik, és valami poénosat írnak, ezeknél a gyászjelentéseknél nagyokat nevethetünk. Akik komolyan veszik, és „igazi” gyászjelentést írnak, azokról sok, nagyon személyes dolgot elárul egy ilyen írás. Csak már kialakult, egymást jól ismerő közösségben alkalmazzuk.

6. Különleges találkozók

6.1 Kiengesztelődési alkalom

Ez valójában egy nagyon belsőleges imaalkalom, és akkor érdemes megszervezni, ha a közösségben felhalmozódtak ki nem mondott sebek, fájdalmak. Ezt az alkalmat alaposan elő kell készíteni, meg kell szervezni.

Szükséges egy nyugodt hely, ahol zavartalanul összegyűlhetnek, imádkozhatnak, csendben lehetnek a közösség felnőtt tagjai. Ezt a helyet szépen fel kell díszíteni, gyertyákkal, mécsesekkel, virággal, ikonnal.... Ha pap is jelen tud lenni, akkor jó, ha az Oltáriszentséget is kihelyezzük.

Kezdjük énekkel, közben Szentírás-részletek hangozzanak el a kiengesztelődésről, a megbocsátásról. Lehet szabad ima is közben, csennel, énekekkel.

Kb. 15-20 perc után kérjünk meg mindenkit, hogy az előre kikészített papírokra írják le mindazon fájdalmukat, megbántottságukat, haragjukat, amit a közösség tagjai iránt éreznek, ami megakadályozza bennük a felszabadult örömet, és a szeretetet. Egy másik papírra írják fel azt, amikor ők bántottak meg valakit a közösségből, és kérjenek írásban bocsánatot.

Írás közben lehet csend, vagy valami halk meditációs zene.

Ha mindenki befejezte az írást, akkor az oltáriszentség előtt egy megfelelő (mély és tűzálló) edényben tüzet gyújtunk, vagy odateszünk egy csomag gyufát, és aztán az alkalom vezetője imádkozzon azért, hogy Isten, aki a megbocsátás és a kiengesztelődés Istene, vegyen el a szívünkből minden negatív érzést, bocsásson meg nekünk, bocsásson meg az ellenünk vétőknek, és teremtsen békességet, szeretetet és szabadságot közöttünk. Ezután egyenként menjünk oda az Oltáriszentséghez, és égessük el vagy mindkét papírlapot, vagy csak azt, amelyiken a minket megbántó cselekedeteket jegyeztük fel. (Utóbbi esetben a másik papírt – amire azt írtuk fel, amikor mi megbántottunk valakit - vágjuk szét, és darabonként adjuk oda az „illetékesnek”, egy őszinte bocsánatkérés kíséretében.) Ha a papírokat sorra elégettük (közben kicsit lehet az Oltáriszentségben jelen lévő Krisztus előtt időzni, bocsánatot kérve - adva) egy nagy közös, felszabadult „Allelujás” éneklés következzen, aztán mindenki menjen oda mindenkire, és öleljék meg egymást, néhány szó, rövid beszélgetés, tisztázás közben. Lezárásként körbe-kézfogós Miatyánk, és aztán éneklés /dicsőítés, ameddig csak bírjuk...

6.2 Ajándékozás alkalom

Mindenki hozzon a közösségbe egy ajándéktárgyat, (ne személyre szóló, értékes ajándék legyen) ami az ajándékozó elmúlt hónapjával kapcsolatos. (pl egy szög, ha építkezett, egy szép falevél, ha kirándult, egy szülinapi kép, ha ünnepeltek ...- a lényeg, hogy az ajándékozó „saját magából” adjon valamit) Közösségi alkalmon kijelölünk valakit, akinél elkezdjük a kört. Ő imádkozik szabadon a tőle jobbra ülőért, aztán elmondja, miért azt a tárgyat hozta, és odaajándékozza a tőle balra ülőnek. Az folytatja a kört: imádkozik azért, akitől az ajándékot kapta, aztán elmondja a saját ajándékának történetét, és odaadja a balján ülőnek. Lehetőleg figyeljünk, hogy a házaspárok ne egymás mellett üljenek.

7. Lelkigyakorlat

Ha van lehetősége a közösségnek, akkor jó dolog évente egyszer egy lelkigyakorlaton közösen részt venni. Ez lehet egy lelki-nap is. Ha már több házasközösség működik a plébánián, akkor érdemes a több közösségnek együtt részt vennie.

8. Konkrét témafeldolgozások

8.1 A Hegyi beszéd feldolgozása

A föld sója Mt 5,13-16

Ti vagytok a föld sója. Ha a só ízét veszti, ugyan mivel sózzák meg? Nem való egyébre, mint hogy kidobják, s az emberek eltapossák. Ti vagytok a világ világossága. A hegyen épült várost nem lehet elrejtteni. S ha világot gyűjtanánek, nem rejtik a véka alá, hanem a tartóra teszik, hogy mindenkinek világítson a házban. Ugyanígy a ti világosságotok is világítson az embereknek, hogy jótetteiteket látva dicsőítsék mennyei Atyátokat!

Milyen értelemben használja itt Jézus a „só” fogalmát? A sónak mely tulajdonságainak kéne bennünk is meglenni?

Hogyan lehetünk „világosság”? Tudsz-e mindenkinek világítani? (vagy csak a számodra szimpatikus embereknek?)

Gyermekeink nevelésénél hogyan hasznosíthatjuk Jézusnak ezeket a hasonlatait?

Szerintetek a keresztyén házasság, a ti házasságotok példa-e („hegyre épült város”) valamiben?

Mt 5,21 -Mt 5,26

Hallottátok, hogy a régiék ezt a parancsot kapták: Ne ölj! Aki öl, állítsák a törvényszék elé. Én pedig azt mondom nektek: Már azt is állítsák a törvényszék elé, aki haragot tart embertársával. Aki embertársát ostobának nevezi, állítsák a nagytanács elé. Aki azt mondja neki, hogy te bolond, méltó a pokol tüzére. Ha tehát ajándékot akarsz az oltáron felajánlani, és ott eszedbe jut, hogy embertársadnak valami panasza van ellened, hagyd ott ajándéodat az oltár előtt, s menj, előbb békülj ki embertársaddal, aztán térj vissza és ajánld fel ajándéodat. Ellenfeleddel szemben légy békülékeny idejében, amikor még az úton vagy vele, nehogy átadjon ellenfeled a bírónak, a bíró pedig a poroszlónak, és börtönbe kerülj. Bizony mondom neked, nem szabadulsz ki, amíg az utolsó fillért is meg nem fizeted.

Mi a különbség a harag, és a haragtartás között?

Szoktál-e haragudni? Ez bűn? És haragot tartani?

Mit teszel, ha a házastársad feldühít? Szoktatok-e veszekedni? És kiengesztelődni?
Szoktál-e ítélkezni? Nyíltan? Vagy a másik háta mögött? ...Vagy csak belül a szívben?
Mit kezdhünk a haragtartásba / távolságtartásba merevedett kapcsolatainkkal?
Hogyan tudjuk megtanítani gyermekeinknek, hogy tudjanak bocsánatot kérni?

A házasságtörés Mt 5,27 -32

Hallottátok a parancsot: Ne törj házasságot.

Én pedig azt mondom nektek, hogy aki bűnös vágyal asszonyra néz, szívében már házasságtörést követett el vele. Ezért ha jobb szemed megbotránkoztat, vágd ki és dobd el! Inkább egy tagod vesszen oda, mintsem az egész tested a kárhozatra jusson. Ha jobb kezed visz bűnbe, vágd le és dobd el! Inkább egy tagod vesszen oda, mintsem az egész tested pokolba kerüljön. Ezt is előírták: Aki elbocsátja feleségét, adjon neki válólevelet.

Én pedig azt mondom nektek, hogy aki elbocsátja feleségét - hacsak nem paráznsága miatt -, okot ad neki a házasságtörésre. S aki elbocsátottat vesz feleségül, házasságot tör.

Szerintetek van-e különbség ezen a téren a szentségi házasság és a „világi” házasság között?

Hogyan őrizhetjük meg házasságunk egységét?

Tudtok-e beszélni egymással a „bűnös vágyaitokról”? Kell-e?

Szerintetek tud-e segíteni, és hogyan a közösség, ha valamelyik házasságban „baj van”?

A rosszat jóval kell viszonzni - Az ellenség szeretete Mt 5,38 - 48

Hallottátok a parancsot: Szemet szemért és fogat fogért. Én pedig azt mondom nektek, ne álljatok ellent a gonosznak. Aki megüti a jobb arcodat, annak tartsd oda a másikat is! Aki perbe fog, hogy elvegye a ruhádat, annak add oda a köntösödöt is! S ha valaki egy mérföldnyire kényszerít, menj vele kétannyira! Aki kér, annak adj, s attól, aki kölcsönt akar tőled, ne tagadd meg!

Hallottátok a parancsot: Szeresd felebarátodat, és gyűlöld ellenségedet.

Én pedig azt mondom nektek, szeressétek ellenségeiteket, és imádkozzatok üldözőitekért!

Így lesztek fiaii mennyei Atyátoknak, aki fölkelte napját jókra is, gonoszokra is, esőt ad igazaknak is, bűnösöknek is. Ha csupán azokat szeretitek, akik szeretnek benneteket, mi lesz a jutalmatok? Nem így tesznek a vámosok is? S ha nem köszöntitek, csak barátaitokat, mi különöset tesztek? Nem így tesznek a pogányok is? Legyetek hát tökéletesek, amint mennyei Atyátok tökéletes!

Mit kezdesz a veled szemben elkövetett rosszal? (észre sem veszed, feldühödsz, visszavágsz, „elteszed” és alkalomadtán visszaadod, elnyomod és megideológizálsz,...)

Hogyan lehet szeretni az ellenségeinket?

Mit tehetsz, ha a gyermekeid között ellenségeskedést tapasztalsz?

Az alamizsnálkodás Mt 6,1-3

Ügyeljétek, hogy a jót ne az emberek szeme láttára tegyétek, azért, hogy lássanak benneteket. Így semmi jutalom nem vár rátok mennyei Atyátoknál.

Amikor tehát alamizsnát adsz, ne kürtöltess magad előtt, mint a képmutatók teszik a zsinagógában és az utcán, hogy dicsérjék őket az emberek! Bizony mondom nektek, megkapták jutalmukat. Te úgy adj alamizsnát, hogy ne tudja a bal kezed, mit tesz a jobb.

Szoktatok-e „alamizsnát” adni, vagy jót tenni? Kinek? Egyénileg vagy családdal?

Szoktál-e a házastársaddal jót tenni?

Minek alapján adsz? És mi a helyzet a koldusokkal?

Miért kéri Jézus, hogy titokban tegyünk jót?
Megtanítjátok-e a gyermekeiteknek, hogy : „jót tenni jó”?
Segíthetünk-e közösségileg a szegényebbeknek? Feladatunk-e ez?

A böjt Mt 6,16-18

Amikor böjtöltök, ne öltsetek olyan ábrázatot, mint a képmutatók, akik komorrá változtatják arcukat, hogy lássák böjtölésük! Bizony mondom nektek: megkapták jutalmukat. Te, amikor böjtölsz, kend meg fejedet és mosd meg arcodat, hogy ne lássák rajtad az emberek, hogy böjtölsz, hanem csak Atyád, aki a rejtekben is ott van! Akkor Atyád, aki a rejtekben is lát, megjutalmaz.

Mit jelent számodra a böjt? Szoktál-e böjtölni, vagy csak amikor kötelező?
Miért böjtölsz? Milyen lehetőségeink vannak a böjtölésre? (Új utak ezen a téren...?)
Felvállaljuk-e a böjtölésünket mások előtt?
Beszéltetek-e a gyermekeitekkel a böjtről? (mi az, miért...)
Tudunk-e beszélni erről olyan embereknek, akik nem keresztények?

Az imádság Mt 6,5-13

Amikor imádkoztok, ne tegyetek úgy, mint a képmutatók, akik az emberek szeme láttára szeretnek imádkozni a zsinagógában meg az utcasarkon, hogy mutogassák magukat! Bizony mondom nektek: megkapták jutalmukat. Te amikor imádkozol, menj be a szobába, zárd be az ajtót, s imádkozzál titokban mennyei Atyádhoz! S mennyei Atyád, aki a rejtekben is lát, megjutalmaz.

A miatyánk

*Amikor imádkoztok, ne szaporítsátok a szót, mint a pogányok, akik azt hiszik, hogy ha ömlik belőlük a szó, nyomban meghallgatásra találhatnak! Ne utánozzátok hát őket! Tudja a ti Atyátok, mire van szükségetek, mielőtt még kérnétek. Ti így imádkozzatok:
Mi Atyánk, aki a mennyekben vagy, szenteltessék meg a neved, jöjjön el az országod, legyen meg az akaratod, amint a mennyben, úgy a földön is. Mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma, s bocsásd meg a vétkeinket, amint mi is megbocsátottunk az ellenünk vétkezőknek. És ne vigy minket kísértésbe, hanem szabadíts meg a gonosztól.*

Mit jelent számodra az imádság? Mennyire fontos neked? Miért, és hogyan imádkozol?
Szoktatok-e együtt (férj és feleség, vagy egész család) imádkozni?
Szoktatok-e egymásért, vagy más konkrét kérésért imádkozni? Mi a tapasztalatotok?

A gondviselés Mt 6,25 -34

*Azt mondom ezért nektek: Ne aggódjatok életek miatt, hogy mit esztek vagy mit isztek, sem testetek miatt, hogy mibe öltöztök! Nem több az élet az eledelnél s a test a ruhánál?
Nézzétek az ég madarait! Nem vetnek, nem aratnak, csűrbe sem gyűjtenek - mennyei Atyátok táplálja őket. Nem többet értek ti náluk? Ugyan ki toldhatja meg életét csak egy könyöknyivel is, ha aggodalmaskodik? Hát a ruházat miatt miért nyugtalankodtok? Nézzétek a mezők liliomait, hogyan nőnek: nem fáradoznak, nem szőnek-fonnak, mégis, mondom nektek, még Salamon sem volt dicsősége teljében úgy felöltözve, mint egy ezek közül.
Ha a mezei virágot, amely ma virít, holnap pedig a kemencébe kerül, így öltözteti az Isten, akkor benneteket, kishitűek, nem sokkal inkább? Ne aggodalmaskodjatok hát, és ne kérdezzétek: Mit eszünk, mit iszunk? Ezeket a pogányok keresik. Mennyei Atyátok tudja, hogy ezekre szükségetek van. Ezért ti elsősorban az Isten országát és annak igazságát*

keressétek, s ezeket mind megkapjátok hozzá! Ne aggódjatok tehát a holnap miatt, a holnap majd gondoskodik magáról! A mának elég a maga baja.

Mi miatt szoktál a legtöbbet aggodalmaskodni? Mit kezdesz az aggodalmaiddal? (belemerülsz, átadod, megosztod, elfojtod, letagadod, rázúdítod, ...)

Hogyan tudsz megszabadulni tőlük? Meg akarsz egyáltalán szabadulni tőlük?

Mit jelent számodra az a szó, hogy „gondviselés”? Megtapasztaltad/megtapasztaltatok már?

Mit jelent „Isten országának keresése”? Ez egy személyes keresés, vagy családi, közösségi? Segíthetjük-e egymást ebben?

Az ítékezés Mt 7,1-5

Ne ítékezzetek, hogy fölöttetek se ítékezzenek! Amilyen ítélettel ti ítékeztetek, olyannal fognak majd fölöttetek is ítékezni. Amilyen mértékkel mértek, olyannal fognak majd nektek is visszamérni. Miért látod meg a szálkát embertársad szemében, amikor a magadéban a gerendát sem veszed észre? Hogy mondhatod embertársadnak, hogy hadd vegyem ki a szemedből a szálkát, amikor a magad szemében gerenda van? Képmutató! Előbb vedd ki a gerendát a saját szemedből, s akkor hozzáláthatsz ahhoz, hogy kivedd a szálkát embertársad szeméből!

Mit jelent ez a szó: ítékezés? Mi a különbség az igazság/vélemény/saját értékrend kimondása és az ítékezés között?

Szoktál-e ítékezni? Kiket ítélisz el leggyakrabban?

Hogyan lehet megszabadulni az ítékezéstől, amely néha, legalábbis gondolati szinten spontán reakció? (politikusok, nem hívők, tv-függők, plázacicák....)

Családilag ítékeztetek-e?

Az álhatatos ima Mt 7,7-11

KérjeteK és kaptok, keresseteK és találtok, zörgesseteK és ajtót nyitnak nekteK! Mert aki kér, az kap, aki keres, az talál, s aki zörget, annak ajtót nyitnak. MelyiketeK ad fiának követ, amikor az kenyeret kér tőle? Vagy ha halat kér, ki ad neki kígyót? Ha tehát ti, bár gonoszak vagytok, tudtok jót adni gyermekeiteknek, akkor mennyivel inkább ad jót mennyei Atyátok azoknak, akik kérik.

Szoktál-e kérni másoktól? Könnyen kérsz, vagy nehezedre esik? Kitől kérsz?

Te hogyan viszonyulsz mások hozzád intézett kéréseihez? Személyválogató vagy ebben?

Szoktál-e/szoktatok-e közösen, családilag kérni Istentől? Mit tapasztaltál/tapasztaltatok?

Az aranyszabály -A szűk kapu Mt 7,12-14

Amít akartok, hogy veleteK tegyenek az emberek, ti is tegyéteK velük! Ez a törvény és a próféták. A szűk kapun menjeteK be! Tágas a kapu és széles az út, amely a romlásba visz - sokan bemenneK rajta. Szűk a kapu és keskeny az út, amely az életre vezet - kevesen vannak, akik megtalálják.

Mire gondol Jézus az “aranyszabályban”? Eszedbe jut-e ez az ige a mindennapjaidban, a hétköznapi kapcsolataidban?

Mit jelent számodra a “szűk kapu”? Keresed-e / kerseiteK-e a házastársaddal együtt a szűk kaput és a keskeny utat?

A rádbízottakat, gyermekeidet segíted-e a keskeny út megtalálásában?

Tudható-e hogy milyen úton járunk? Miből?

A hamis próféták Mt 7,15-23

Óvakodjatok a hamis prófétáktól! Báránybőrben jönnek hozzátok, de belül ragadozó farkasok. Gyümölcsseikről ismeritek fel őket. Szednek-e tövisek közül szőlőt vagy bogáncsról fűgét? Így minden jó fa jó gyümölcsöt terem, a rossz fa pedig rossz gyümölcsöt. Nem hozhat a jó fa rossz gyümölcsöt, sem a rossz fa jó gyümölcsöt. Kivágnak és tűzre vetnek minden fát, amely nem terem jó gyümölcsöt. Tehát gyümölcsseikről ismeritek fel őket. Nem jut be mindenki a mennyek országába, aki mondja nekem: - Uram, Uram! Csak az, aki teljesíti mennyei Atyám akarata. Sokan mondják majd nekem azon a napon: Uram, Uram, hát nem a te nevedben jövendöltünk? Nem a te nevedben űztünk ördögöt? Nem a te nevedben tettünk annyi csodát? - Akkor kijelentem nekik: Sosem ismertelek benneteket. Távozzatok szíнем elől, ti gonosztevők!

Vajon a mi életünk / házasságunk „jó fa“-e? Terem-e jó gyümölcsöt?
Honnan tudhatjuk, mi az Atya akarata egyéni/családi életünkben?

Hasonlat a sziklára épített házról Mt 7,24-27

Aki hallgatja szavamat, és tettekre is váltja, az okos emberhez hasonlít, aki sziklára építette a házát. Szakadt a zápor, ömlött az ár, süvített a szél, és nekizúdult a háznak, de nem dőlt össze, mert szikla volt az alapja. Aki hallgatja ugyan tanításomat, de nem váltja tettekre, a balga emberhez hasonlít, aki házát homokra építette. Szakadt a zápor, ömlött az ár, süvített a szél, és nekizúdult a háznak. Az összedőlt és romhalmazzá vált.”

Meghallod-e, felismered-e Jézus szavait, útmutatásait életed hétköznapi helyzeteiben? Mi segít ebben?

Meg tudjuk-e tenni amit felismertünk, meghallottunk? Vagy vannak „akadályaink”?

A családban figyeltek-e közösen Jézusra? Hogyan?

Mit teszel, ha „összedől a házad”? Mit teszel, ha a családot, a szeretet-kapcsolataid kezdenek „összedőlni”?

8. 2 Egyéb Szentírásrészlet

A királyi menyegzőről szóló példabeszéd Mt 22. 1-14

Jézus ismét példabeszédben szólt hozzájuk: „A mennyek országa hasonlít a királyhoz, aki menyegzőt rendezett a fiának Elküldte szolgálait, hogy szóljanak a meghívottaknak, jöjjenek a menyegzőre! Azok nem akartak jönni. Erre más szolgálakat küldött: Mondjátok meg a meghívottaknak, hogy a lakomát előkészítettem, ökreimet és hizlalt állataimat leölettem, minden készen van, gyertek a menyegzőre! Azok nem törődtek vele, az egyik a földjére ment, a másik meg az üzlete után nézett. A többiek a szolgálaknak estek, összeverték, sőt meg is ölték őket. A király ennek hallatára haragra lobbant. Elküldte csapatait, a gyilkosokat felkoncoltatta, városaikat pedig fölégette. Aztán így szólt szolgálaihoz: A menyegző ugyan kész, de a meghívottak nem voltak rá méltók. Menjetez ki az útkereszteződésekre, s akit csak találtok, hívjátok meg a menyegzőre! A szolgálak ki is mentek az utakra és összeszedtek mindenkit, akit csak találtak, jókat, gonoszokat egyaránt. A menyegzős terem megtelt vendégekkel. Amikor a király bejött, hogy lássa a vendégeket, észrevett egy embert, aki nem volt menyegzőre öltözve. Megszólította: Barátom, hogy kerültél ide, amikor nem vagy menyegzőre öltözve? Az elnémult, a király pedig megparancsolta a szolgálaknak: Kötözzétek meg kezét-lábát, s dobjátok ki a külső sötétségre. Ott sírás és fogcsikorgatás lesz. Sokan vannak a meghívottak, de kevesen a választottak.”

Megtapasztaltad-e valamikor életedben, hogy Isten meghív téged, és pedig nem valamiféle nehéz feladatra, szolgálatra, hanem „lakomára”?

Mik azok az örömteli események az életünkben, ahol megtapasztalhatjuk Isten ajándékait, vagy a vele való együttlét örömét?

Örömet találsz-e az Istennel való együttlétben?

Példabeszéd a gyilkos szőlőművesekről Mt 21,33

„Halljatok egy másik példabeszédet. Volt egy gazda, aki szőlőt telepített. Bekerítette sövényvel, belül pedig sajtót ásott és őrtornyot épített. Aztán bérbe adta a szőlőt műveseknek, és elment idegenbe. Amikor eljött a szüret ideje, elküldte szolgálait a szőlőművesekhez, hogy szedjék be a termést. Ám a szőlőművesek nekiestek a szolgálóknak. Az egyiket megverték, a másikat megölték, a harmadikat megkövezték. Erre más szolgálókat küldött, többet, mint először, de ezekkel is úgy bántak. Végül a fiát küldte el hozzájuk, mert azt gondolta: A fiamat csak megbecsülik. De amikor a szőlőművesek meglátták a fiút, így biztatták egymást: Itt az örökös! Gyertek, öljük meg, és mienk lesz öröksége. Nekiestek, kidobták a szőlőből és megölték. Amikor majd megjön a szőlő ura, vajon mit tesz a szőlőművesekkel?”

„A gonoszokat a gonoszok sorsára juttatja, szőlejét pedig más bérlőknek adja ki bérbe, akik idejében beszolgáltatják a termést.”

Erre Jézus azt kérdezte: „Sose olvastátok az Írásban: A kő, amelyet az építők elvetettek, szegletkövé lett. Az Úr tette azzá, s ez csodálatos a szemünkben. Ezért mondom nektek, hogy elveszik tőletek az Isten országát, s olyan nép kapja meg, amely megtermi gyümölcsét.

Felfedeztük-e már, hogy „bérlők” vagyunk a világban? (És nem tulajdonosok...) Isten szőlőművészei vagyunk-e a hétköznapijainkban, mindennapi tevékenységeinkben, munkánkban?

Milyen bérlők vagyunk? Hogyan gondoljuk Isten ránk bízott szőlőjét, a teremtett világot? Mit kezdünk a ránk bízott emberekkel (házastársunkkal, gyermekeinkkel)?

A Szentlélek

Az élő víz ígérete Jn 7,37

Az ünnep utolsó, nagy napján Jézus a templomban volt és fennhangon hirdette: „Aki szomjazik, jöjjön hozzám és igyék, aki hisz bennem: belsejéből az Írás szava szerint élő víz folyói fakadnak.” Ezt a Lélekről mondta, amelyben a benne hívők részesülnek

Jézus megígéri a Szentlelket Jn 14,15

Ha szerettek, tartsátok meg parancsaimat, én majd kérem az Atyát, és más vigasztalót ad nektek: az Igazság Lelkét, aki örökké veletek marad. A világ nem kaphatja meg, mert nem látja és nem ismeri. De ti ismeritek, mert bennetek van és bennetek marad.

A Vigasztaló eljövetele Jn 16,5

Most elmegyek ahhoz, aki küldött. De senki sem kérdezi közületek: Hova mégy? Inkább szomorúság tölti el szíveteket, amiért ezt mondtam. De az igazságot mondtam: Jobb nektek, ha elmegyek, mert ha nem megyek el, akkor nem jön el hozzátok a Vigasztaló. Ha azonban elmegyek, akkor elküldöm.

Amikor eljön, meggyőzi a világot a bűnről, az igazságról és az ítéletről.

Jézus megjelenik a tanítványoknak Jn 20,21

Jézus megismételte: „Békesség nektek! Amint engem küldött az Atya, úgy küldelek én is titeket.” Ezekkel a szavakkal rájuk lehelt, s így folytatta: „Vegyétek a Szentlelket! Akinek megbocsátjátok bűneit, az bocsánatot nyer, s akinek megtartjátok, az bűnben marad.”

Ki neked a Szentlélek? Vannak-e örömeid, megtapasztalásaid a Sztlélekkel kapcsolatban?
Vannak-e nehézségeid a Sztlélekkel kapcsolatban?
Helyet kap-e az imáidban a Sztlélek? Hogyan? (Hozzá imádkozol? Vele imádkozol? Érte imádkozol?)
Szoktatok-e a családban beszélgetni a Sztlélekről, imádkozni Hozzá?
Hogyan beszéltek a gyermekeiteknek a Sztlélekről?

Az önmegtagadás Mk 8,34-38

Összehívta a népet és tanítványait, s így szólt hozzájuk: „Ha valaki követni akar, tagadja meg magát, vegye fel keresztjét és kövessen. Mert aki meg akarja menteni életét, elveszíti. Aki elveszíti értelmét és az evangéliumért, az megmenti életét. Mit ér az embernek, hogy megszerzi az egész világot, ha a lélek kárát vallja? Mert mit ér az embernek, hogy megszerzi az egész világot, ha a lélek kárát vallja? Mert mit adhat cserébe az ember a lelkéért? Aki ez előtt a házasságtörő, bűnös nemzedék előtt szégyell engem és tanításomat, azt az Emberfia is szégyellni fogja, amikor majd eljön Atyja dicsőségében a szent angyalokkal.”

Mit jelent szerinted az önmegtagadás?

Mit jelent az életünk „megmentése és elvesztése”?

Miért hangsúlyozza Jézus olyan sokszor (az Újszövetségben 7 helyen szerepel szinte szó szerint ez a szöveg) az önmegtagadás fontosságát?

Mi az, ami neked, személyesen önmegtagadás, keresztfelvétel?

Hogyan nevelhetjük a gyermekeinket önmegtagadásra?

Hogyan tudjuk mindezt örömmel tenni? Kell-e? Lehetünk-e „vidám keresztthordozók”?

8.3 Egyéb témák

Bűnbánat szentsége

Bűn : függetlenül magam az Igazságtól, öntörvényű leszek

A szentség nevei : megtérés , bűnbánattartás, gyónás, bűnbocsánat, kiengesztelődés

A bűnbánattartás különböző formái: böjt, imádság, alamizsna (Mt 6,1-18), melyek kifejezik az ember megtérését önmagával, Istennel, felebarátjával.

Szentírási helyek:

„Tartsatok bűnbánatot” Mk 1,15

„Engesztelődjete ki Istennel” 2 Kor 5,20

„Menj, előbb békülj ki felebarátoddal” Mt 5,24

„Bocsásd meg a mi vétkeinket” Lk 11,4

„A megtört szív” Zsolt 51,19

„Tarts hát bűnbánatot” Jel 2,16

„Téríts magadhoz minket, Uram, és mi megtérünk” Sir 5,21

„A szeretet leplet borít a rengeteg bűnre” 1 Pét 4,8

„Ki bocsáthatja meg a bűnt más, mint az Isten” Mk 2,7

„Az Emberfia azért jött, hogy megkeresse és megmentse, ami elveszett” Lk 19,10

„Bűneid bocsánatot nyernek” Lk 7,48

„Amit megkötsz a földön, a mennyben is meg lesz kötve...” Mt 16,19 vö. Jn 20,23

„S illet örülnünk, mert ez az öcséd halott volt s életre kelt elveszett és megkerült” Lk 15,32

Kérdések:

1. Hogyan, mi alapján, milyen gyakran végzel lelkiismeretvizsgálatot?

2. Mit jelent számodra a bánat? Hogyan indítod föl?
3. Valójában miért bánod a bűneidet?
4. Hiszed-e, hogy a gyónásban Isten eltörli az összes vétkeidet?
5. Hogyan éled azt meg, hogy bizonyos bűneid makacsul visszatérnek?
6. Változott-e a gyónási szokásod az elmúlt 3-5 évben az előző 10-20-hoz képest?
7. Mikor s hányszor végzed el az elégtételt?
8. Tudtál-e már jóvátenni valamit gyónás után?
9. Volt-e olyan, hogy az Eucharisztia utáni vágyad indított gyónásra?
10. Milyen gyümölcseit tapasztaltad e szentségnek? (konkrétan)

Szenvedés - Halál

Milyen jelentést kap a szenvedés Krisztusban? Az Ószövetségben gyakran átokként felfogott szenvedés hogyan válik boldogsággá az Újszövetségben?

Jézus a „fájdalmak férfia”, akiben megtestesült a szenvedő Szolga titokzatos alakja, érzékeny minden emberi fájdalom iránt. A gyógyítások és a feltámasztások messiási küldetésének jelei, végleges győzelmének előjátéka. Mindazonáltal Jézus nem szünteti meg sem a halált, sem a szenvedést. De képes arra, hogy azt örömmé változtassa. A szenvedés boldogság lehet, mivel Isten Országának befogadására készít elő, kinyilvánítja Isten dicsőségét.

Szentírási helyek:

*„megvetett volt, utolsó az emberek között,
a fájdalmak férfia, aki tudta, mi a szenvedés,
...Igen, a mi bűneinkért szűrták át,*

a mi gonoszágainkért törték össze,” (Iz. 53.3-5)

„Kedvem telik az üldöztetésben és szorongatásban” (2Kor. 12,10)

„Amikor az Úr meglátta, megesejt rajta a szíve és megszólította: Ne sírj!” (Lk .7,13)

„Sem ez nem vétkezett, sem a szülei, hanem Isten tetteinek kell rajta nyilvánvalóvá válniuk.”(Jn. 9,3)

„Az Emberfia sem azért jött, hogy neki szolgáljanak, hanem hogy ő szolgáljon másoknak, és odaadja az életét váltságul sokakért.” (Mt. 20,28)

„Beteg voltam és meglátogattatok.” (Mt. 25,36)

„Élek, de már nem én élek, hanem Krisztus él én bennem.” (Gal. 2,20)

„...de a szenvedésben is vállaljam vele a közösséget.” (Fil. 3,10)

„testünkben folyton-folyvást viseljük Jézus szenvedését, hogy egyszer Jézus élete is megnyilvánuljon testiünkön. „ (2Kor. 4,10)

„Örömmel szenvedek értetek, és testemben kiegészítem, ami Krisztus szenvedéséből hiányzik, testének, az egyháznak a javára.” (Kol.1,24)

„Annak ellenére, hogy ő volt a Fiú, a szenvedésből engedelmisséget tanult.(Zsid. 5,8)

Kérdések:

1. Volt-e már az életedben komolyabb szenvedés (testi-lelki), és hogyan viselted?
2. Volt-e mélyebb kapcsolatod beteg emberrel? Tudtál-e, akartál-e segíteni neki? Hogyan lehet segíteni?
3. Szoktál-e gondolni Jézus szenvedéseire? Megérint?
4. Elfogadod-e saját gyengeségeidet, betegségeidet?
5. Gondolsz-e saját halálodra?
6. Hiszel-e a túlvilági életben?
7. Felajánlod-e a szenvedésedet valakiért (valamiért)? Hogyan?

HÁZASSÁG

A házastársi élet- és szeretetközösségnek maga Isten a teremtője. A férfi és a nő a házasságban egymás kölcsönös segítségére és szolgálatára vannak, egységüket átélik és egyre szilárdabban érzik magukénak. Krisztus bőségesen megáldotta ezt a sokoldalú szeretetet, hogy amiként Ő szerette az egyházat és önmagát adta érte, ugyanúgy szeressék egymást a házastársak is, kölcsönös odaadással és örök hűséggel. A keresztyén házastársakat külön szentség erősíti meg. Így halad előre egyéni tökéletesedésük és egymás kölcsönös megszentelése. Még nagyobb lesz a házastársi szerelem megbecsülése, ha a keresztyén házastársak kitűnnek hűséges és harmonikus szerelmükkel és gyermekeik gondos nevelésével.

Szentírási helyek:

„Nem jó az embernek egyedül lenni, alkotok mellé segítőtársat.” (Ter. 2, 18)

„Ezért a férfi elhagyja apját és anyját és feleségéhez ragaszkodik, s a kettő egy test lesz.” (Ter. 2,24)

„ Legyetek termékenyek, szaporodjatok, töltsétek be a földet és vonjátok uralmatok alá.” (Ter. 1, 28)

„Amit tehát Isten egybekötött, azt ember ne válassza szét.” (Mt. 19,6)

„Aki elbocsátja feleségét,-hacsak nem paráznsága miatt- és mást vesz el, házasságot tör.” (Mt. 19,9)

„Asszony, hova lettek? ...Én sem ítélek el. Menj de többé ne vétkezzél!” (Jn. 8,10)

„Legyetek egymásnak alárendeltjei Krisztus iránti tiszteletből. Az asszony engedelmeskedjék férjének, akárcsak az Úrnak,... Férfiak, szeressétek feleségeteket, ahogy Krisztus szerette az Egyházat,...” (Ef. 5,22-25)

a házasság „Nagy titok ez, én Krisztusra és az Egyházra vonatkoztatom.” (Ef 5,32)0

Kérdések

1. Segíti –e a házasságod, (a társad) az istenkapcsolatod mélyülését, hitben, reményben szeretetben való növekedésedet? Hogyan?
2. Mely területen (miben) jel a ti házasságotok a kívülállók számára?
3. Kértétek(kérted)-e Isten segítségét valamilyen házassági problémában? Mit tapasztaltál?
4. Hogyan segíted (segítitek) a kegyelem hatékony működését házasságotokban ?

A VÁGY

„Életünk legmélyén a vágyaink irányítanak bennünket. Szükség van arra, hogy felébredjen szívünkben a Jézus utáni vágy. A Tábor-hegyen azt mondták a tanítványok: 'Mester, jó nekünk itt lennünk.' Jó veled időzni. Mi, keresztyének gyakran hasonlítottunk ahhoz a pszichiátriai beteghez, aki állandóan azt kiabálja: 'Haza akarok menni! Haza akarok menni ! Haza akarok menni!', és amikor kinyitják neki az osztály ajtaját, nem megy haza. Amikor nyitva vannak a templomaink, akkor sem megyünk be. Amikor 'haza lehetne menni' az Atyához, aki különös módon jelen van Jézus Krisztus által az eukarisztiában, akkor sem élünk a lehetőséggel, nem megyünk be. Ennek a magatartásnak a mélyén valami egészen furcsa torzulás van: nem szeretünk együtt lenni azzal, aki szeret együtt lenni velünk. 'Velem voltál és én nem voltam veled' – mondja Szent Ágoston.

Ezért először fel kell ébreszteni szívünkben a vágyat. Azt a vágyat, hogy szeressünk együtt lenni azzal, aki annyira szeret minket, hogy mindent odaadott nekünk.

Ez a vágy ott van a szívünk mélyén, ahol maga a Szentlélek van jelen. Ő az, aki ezt a vágyat szüntelenül ébresztgeti bennünk. Engedjünk a Szentléleknek, hogy ez a vágy felszínre jöjjön, betöltse az életünket, meghatározza az időnket, gondolatainkat és tetteinket. A Szeretet találkozhasson végre azzal, akit szeret.” (Varga László: A szentségimádás 15-16.o)

1. Mesélj azokról a vágyakról, amelyek társadban vannak, amiket tőled szeretne kapni, de soha nem mondja ki feléd.
2. Volt-e olyan konkrét helyzet az életedben, amikor érezted: Isten helyezte beléd valami után a vágyat. Mesélj róla.

A HIVATÁS 1.

A gyilkos szőlőművesek Lk 20,9- 18

Ezután mondott a népnek egy példabeszédet: „Egy ember szőlőt ültetett. Majd bérbe adta szőlőműveseknek, és hosszabb időre elment idegenbe. Amikor eljött az ideje, elküldte szolgáját a szőlőművesekhez, hogy a szőlő terméséből szolgáltatassák be neki a ráeső részt. De a szőlőművesek megverték, és üres kézzel elkergették. Erre egy másik szolgát küldött. Ezt is megverték, szidták, gyalázták, majd üres kézzel elzavarták. Erre egy harmadikat is küldött. Ezt is sebesre verték és kidobták. Most a gazda így gondolkodott magában: Mit tegyek? Elküldöm kedves fiamat, őt csak megbecsülik. A szőlőművesek azonban a fiú láttára így biztatták egymást: Ez az örökös. Öljük meg, és a miénk lesz öröksége. -

Kidobták hát a szőlőből és megölték. Vajon mit tesz velük a szőlő ura?

Hazajön, és megöli a szőlőműveseket, a szőlőt pedig másoknak adja bérbe.” Ezt hallva tiltakoztak: „Isten mentsen tőle!” Ő azonban végignézett rajtuk és folytatta: „Mit jelent akkor az Írás: A kő, amelyet az építők elvetettek szegletkövévé lett?

Kérdések:

1. „Kié” a hivatásod?
2. Hivatásodban milyen sikereket élsz meg és mire vágysz?
3. Elfogadod-e hivatásodat érő kritikát és kudarcot? Hogyan éled meg? Hálát adsz érte?
4. Hogyan élsz (együtt) a hivatásukat jobban élőkkel?

HIVATÁS 2.

1. Mit jelent számodra: munka, hivatás, szolgálat, pihenés?
2. Mennyi időt töltesz a fentebb felsorolt „kategóriákkal” ? Hogyan osztod be az idődet? Tudatosan rangsorolsz? Vannak-e kényszerítő körülmények?
3. Miért dolgozol? (pénz, siker,...) Befolyásolja-e a hited a munkavégzésedet? Munkahelyi kapcsolataidat (főnök, beosztott, rádbízottak) mennyire s hogyan járja át az evangélium szelleme?
4. Végzel-e valamilyen szolgálatot? Miért? (akár igen, akár nem)
5. Pihensz-e? Mi az, ami pihentető számodra?

EGYHÁZ

1. Mire (kire) gondolsz, amikor azt mondod vagy hallod : „ egyház” ?
2. Fontos neked az egyház? Miért? Valójában mi fontos „belőle”?
3. Mit érzel, amikor mások szidják az egyházat? És amikor te szidod?
4. Benne vagy az egyházban? Mit jelent ez ? És a „többiek”? Van egyáltalán „kívül”?
5. Amikor ott akarod hagyni mi tart vissza?
6. Teszel érte? Mit? Mit vársz tőle? Mit ad neked?
7. Hullámszó kapcsolatodban az egyházzal felfedezel-e valamilyen irányt?
8. Jó úton halad az egyház?
9. Imádkozol-e néha vagy rendszeresen az egyházért? Hogyan?

ÖRÖK ÉLET

1. Mire gondolsz, amikor kimondod: „...hiszem a holtak feltámadását” ?
2. Képzelsz-e ábrándozol-e a feltámadás utáni életről, szeretteidéről?
3. Messze van az örök élet?
4. Mi a kapcsolat a jelen s az eljövendő élet között?
5. Foglalkoztat téged a „túlvilág” ?
6. Hogyan viszonyulsz az utolsó ítélethez ? Félsz? Bizakodó vagy?
7. Van az életedben napi ítélet is amit átélsz ?
8. Mi a jó a Mennyországban? Miért vágysz rá ?
9. Mi a pokol ? Amit gondolsz róla , az elriaszt valamitől a jelen életedben?
10. Tisztító tűz...?